«Kim, İslâm’da iyi bir çığır açarsa, o kimseye bunun sevabı vardır. O çığırda yürüyenlerin sevabından da kendisine verilir. Fakat onların sevabından hiçbir şey eksilmez. Her kim de İslâm’da kötü bir çığır açarsa, o kişiye onun günahı vardır. O kötü çığırda yürüyenlerin günahından da ona pay ayrılır. Fakat onların günahından da hiçbir şey eksilmez.»

Cerîr b. Abdullah -radıyallahu anh- şöyle dedi: Birgün erken vakitlerde Rasûlullah -sallallahu aleyhi ve sellem-’ in huzurunda idik. O esnada, kaplan derisine benzeyen alaca çizgili elbise veya abalarını delerek başlarından geçirmiş ve kılıçlarını kuşanmış, tamamına yakını, belki de hepsi Mudar Kabilesi'ne mensup neredeyse çıplak vaziyette bir topluluk çıkageldi. Onları bu derece fakir görünce, Rasûlullah -sallallahu aleyhi ve sellem-’in yüzünün rengi değişti. Eve girdi ve sonra da çıkıp Bilâl -radıyallahu anh-'a ezan okumasını emretti; o da okudu. Bilâl -radıyallahu anh- kâmet getirdi ve Allah Rasûlü -sallallahu aleyhi ve sellem- namaz kıldırdı. Daha sonra Nebi -sallallahu aleyhi ve sellem- bir hutbe irad etti ve şöyle buyurdu: "Ey insanlar! Sizi bir tek nefisten yaratan, ondan eşini var eden ve ikisinden pek çok kadın ve erkek meydana getiren Rabbinize hürmetsizlikten sakının. Allah şüphesiz hepinizi hakkıyla görüp gözetmektedir.” (Nisâ Suresi: 1) Sonra da Haşr Suresi'nin sonundaki şu âyeti okudu: “Ey iman edenler! Allah’tan hakkıyla korkun ve her nefis yarın için ne hazırladığına baksın.” (Haşr Suresi: 18) Sonra: «Her bir fert, altınından, gümüşünden, elbisesinden, bir sa’ bile olsa buğdayından, hurmasından sadaka versin; hatta yarım hurma bile olsa sadaka versin.» buyurdu. Bunun üzerine Ensar'dan bir adam, ağırlığından dolayı neredeyse kaldırmaktan aciz kaldığı, hatta kaldıramadığı bir torba getirdi. Ahali birbiri peşine sıraya girmişti. Sonunda yiyecek ve giyecekten iki yığın oluştuğunu gördüm. Baktım ki Rasûlullah -sallallahu aleyhi ve sellem-’in yüzü gülüyor, sanki altın gibi parlıyordu. Sonra Peygamber Efendimiz -sallallahu aleyhi ve sellem- şöyle buyurdu: «Kim, İslâm’da iyi bir çığır açarsa, o kimseye bunun sevabı vardır. O çığırda yürüyenlerin sevabından da kendisine verilir. Fakat onların sevabından hiçbir şey eksilmez. Her kim de İslâm’da kötü bir çığır açarsa, o kişiye onun günahı vardır. O kötü çığırda yürüyenlerin günahından da ona pay ayırılır. Fakat onların günahından da hiçbir şey eksilmez.»

[Sahih Hadis] [Müslim rivayet etmiştir]

Müellif; İslâm’da iyi bir çığır açan kimseye, bunun sevabı vardır. O çığırda yürüyenlerin sevabından da kendisine verilir babında Cerîr b. Abdullah el-Becelî -radıyallahu anh-'ın hadisini zikretmiştir. Bu hadis, Nebi -sallallahu aleyhi ve sellem-'in hırsını, ümmetine karşı

olan şefkatini açıklayan yüce bir hadistir. Birgün erken vakitlerde Rasûlullah -sallallahu aleyhi ve sellem- ile birlikte bulunurlarken o esnada, kaplan derisine benzeyen alaca çizgili elbise veya abalarını delerek başlarından geçirmiş ve kılıçlarını kuşanmış, tamamına yakını, belki de hepsi Mudar Kabilesi'ne mensup neredeyse çıplak vaziyette bir topluluk çıkageldi. Onlar -radıyallahu anhum- yanlarında kılıçlarıyla hazır bir halde cihad edecekleri yer konusundaki emri bekliyorlardı. Onları bu derece fakir görünce, Rasûl–i Ekrem -sallallahu aleyhi ve sellem-'in yüzünün rengi değişti. Onlar, Araplar'ın en şerefli kabilelerinden olan Mudar Kabilesi'ndendi. İçinde bulundukları fakirlik onları bu hale getirmişti. Sonra Nebi -aleyhisselatu vesselam- eve girdi ve sonra çıkıp Bilâl -radıyallahu anh-'a ezan okumasını emretti; o da okudu. Sonra namaz kıldırdı. Daha sonra Nebi -sallallahu aleyhi ve sellem- bir hutbe irad etti ve adeti üzere Alllah'a hamd etti ve şu ayet-i kerimeyi okudu: “Ey insanlar! Sizi bir tek nefisten yaratan, ondan eşini var eden ve ikisinden pek çok kadın ve erkek meydana getiren Rabbinize hürmetsizlikten sakının. Allah şüphesiz hepinizi hakkıyla görüp gözetmektedir” (Nisâ Suresi: 1) Sonra da Haşr Suresi'nin sonundaki şu âyeti okudu: “Ey iman edenler! Allah’a karşı gelmekten sakının ve herkes, yarın için önceden ne göndermiş olduğuna baksın. Allah’a karşı gelmekten sakının. Şüphesiz Allah, yaptıklarınızdan hakkıyla haberdardır.” (Haşr Suresi: 18). Sonra sadaka vermeye insanları teşvik etti. «Her bir fert, altınından, gümüşünden, elbisesinden, bir sa’ bile olsa buğdayından, hurmasından sadaka verdi; hatta yarım hurma bile olsa sadaka verdiler.» Sahabeler -radıyallahu anhum- hayırda insanların en hırslı, en hızlı ve birbirleri ile en çok yarışan kimselerdi. Evlerinden çıkıp sadakalarla gelmeye başladılar. Bunun üzerine bir adam, ağırlığından dolayı neredeyse kaldırmaktan aciz kaldığı, hatta kaldıramadığı bir torba dolusu gümüş getirdi ve sonra Rasûlullah -sallallahu aleyhi ve sellem-'in önüne koydu. Sonra Cerir -radıyallahu anh-, mescidde yiyecek, giyecek ve diğer şeylerden toplanmış iki yığın oluştuğunu gördü. Nebi -sallallahu aleyhi ve sellem-’in yüzü gülüyor, sanki altın gibi parlıyordu. Yani o fakirlerin ihtiyacını gidermek için birbirleriyle yarışmalarından dolayı sevincinden dolayı yüzü parlıyordu. Sonra Nebi -sallallahu aleyhi ve sellem- şöyle buyurdu: «Kim, İslâm’da iyi bir çığır açarsa o kimseye, bunun sevabı vardır. O çığırda yürüyenlerin (amel edenlerin) sevabından da kendisine verilir. Fakat onların sevabından hiçbir şey eksilmez. Her kim de İslâm’da kötü bir çığır açarsa, o kişiye onun günahı vardır. O kötü çığırda yürüyenlerin günahından da ona pay ayırılır. Fakat onların günahından da hiçbir şey eksilmez.» Rasûlullah -sallallahu aleyhi ve sellem-'in sözündeki sünnetin manası; kim İslâm’da iyi bir çığır açarsa" bir amele başlayıp çığır açarsa, yoksa dinde bir şey uydurursa manasına gelmez. Çünkü kim İslam'da olmayan bir şeyi uydurursa sahibine geri döndürülür, güzel değildir. Aynı bu hadiste zikredildiği gibi bir torba dolusu bir şeyler getiren O sahabe -radıyallahu anh- gibi burada kim bir sünnet ortaya çıkarırsa, yani o hayır işinde bir çığır açarak ilk önce yaparsa demektir. Aynı zamanda bu hadis, insanın dinde var olan bir ameli ilk yapan kimse olmak hususunda muvaffak kılınırsa o kimsenin, İslam'da iyi bir çığır açtığına ya da yok olmuş bir sünneti ihya ettiğine (yeniden yaşattığına) delildir.

http://www.sunnah.global/hadeeth/tr/show/3506